

ва на Явраама, нарацаваше народо и оумножаваше во Вгүпетъ,

18 Доклѣ настанѣ дръгъ царь, който не знаеше И҃сифа.

19 Той и҃змысли хитрость на врѣхъ нашіатъ родъ, и оучини (только) ѡзловленіе на наші те отцѣ, цо-то (сѣ негова та заповѣдь) фжрлаха си дѣца та, да не ѡстанѡватъ жиѡи.

20 Въ това време се роди Мѡѡсей, който беше прекрасенъ и оугоденъ на Б҃га: и храниха го (цѣла) три мѣсѡци въ къщина та мѣ кжца.

21 И когѣто го и҃сфжрлиха, земѣ го Фараѡнова та дшѣрка, и ѡхрани го за свой сынъ.

22 И видѣ надченъ Мѡѡсей на сичка та премѡдрость Вгүпетска: и беше силенъ въ словеса и въ дѣла.

23 И когѣто мѣ се и҃спжлноваха четѡридесать години (ѡ рожденіе то), доидѣ мѣ на срдцѣ то да и҃де да види братѣа та си сынове те Израїлеѡѡ.

24 И като видѣ едногѡ (ѡ роджтѣ си) комѣто се стрѡваше обѣ да неправедно, помогна мѣ, и сотвори ѡмщѣніе за обидимаго, понеже оубѣ Вгүптанинатъ.

25 И мыслеше че ще да раз-

дѣлатъ братѣа та мѣ, за цѡ Б҃гъ чрезъ негова та рѡка ще и҃мѣ дадѣ и҃збавленіе: обѣче онѣ не раздѣмѣха (това нешо).

26 Въ оутрешнатъ дѣнь и҃мѣ се и҃ѡѡ когѣто се караха, и накара ги да се примиратъ, и рече: ѡѡе сте братѣа, за цѡ стрѡвате зло едѣнъ дръгимѡ;

27 И онѣ цо то чѣнеше зло на сѡсѣда си, ѡпждѣ го, и рече: кой те постави на чѣлникъ и сѣдѣла надъ насъ;

28 Или и҃скашъ ты да оубѣишъ и мене, какѡто цо оубѣи вѣра Вгүптанинатъ;

29 И покѣгна Мѡѡсей ѡ това слово, и видѣ пришлѣцъ въ Мадїамска та землѣ, гдѣ то роди два сына.

30 И като заминаха четѡридесать години и҃ѡѡсе Яг҃лаъ Гдѣнь въ пѣстѣна та Еїнайска, въ пламень огненъ въ (една) кжпина коѣто гореше.

31 И като видѣ Мѡѡсей чѡдешесе на видѣніе то: и като пристжпѡваше да раздѣмѣ, доидѣ мѣ гласъ ѡ Гдѣа (който говореше):

32 И зъ самъ Б҃гъ на-тѡѡи те отцѣ, Б҃гъ Явраѡмовъ, и Б҃гъ Исѡковъ, и Б҃гъ Іаковѡѡѡ. и растреперѣсе Мѡѡсей ѡ стѡрахъ, и не смѣше да глѣда.

33 И гдѣ мѣ рече: и зѡи си